

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119212432
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2119212432.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej, v spore žalobcu: Ing. V. F., nar. XX. F. XXXX, trvalý pobyt A. E. XXX, proti žalovanému: K. V., nar. XX. Q. XXXX, trvalý pobyt I. XXXX/XA, K., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 5. októbra 2020, č. k. 31C/60/2019-110, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konanie v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému bezodkladne vydať hnutelnú vec stroj JCB 4CX, rok výroby 2002, žltej farby spolu s príslušenstvom, ktorý žalovaný podľa tvrdenia žalobcu neoprávnenne zadržiava. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 151 ods. 1, § 156, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), § 123, § 126 ods. 1, § 151s O. z. (Občiansky zákonník zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že žalobca odôvodnil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tým, že žalovaný predmetný stroj zadržiava od 4.2.2019, ktorý žalobca nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.4.2008 a následne ho dočasne prenajal spoločnosti SteMar, s. r. o., Kysucký Lieskovec č. 334, v ktorej je žalobca konateľom a ktorá spoločnosť uzatvorila dňa 27.6.2018 so žalovaným zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie stavebných a montážnych prác s označením Rodinný dom s garážou - rekonštrukcia, prístavba a nadstavba. V priebehu realizácie prác bolo zistené, že stavba, ktorá mala byť rekonštruovaná, má zlé základy z hľadiska statiky, preto bolo odporúčané dom zbúrať a postaviť na nových základoch. Žalovaný požiadal o vykonanie prác navyiac oproti zmluve o dielo, pričom po ich vykonaní oznámil nedostatok finančných prostriedkov a stavba sa pozastavila. Žalovaný uhradil len časť vykonaných prác, ktoré predstavovali zálohu odovzdanú pred realizáciou stavby a zvyšok doplatiť odmieta. Žalovaný v rámci svojej obrany poukázal na vyplatený preddavok vo výške 30 % z celkovej dohodnutej ceny diela vo výške 48.665 eur. Ako objednávateľ diela a spotrebiteľ odstúpil od zmluvy o dielo so spoločnosťou SteMar, s. r. o., z dôvodu opakovaného navyšovania rozpočtu bez jeho súhlasu (až o 90 %), ako aj z dôvodu omeškania s vyhotovením diela. Pri fakturácii svojvoľne žalobca navýšil jednotkové ceny prác bez ich vzájomného odsúhlasenia. Zmluvne bola dohodnutá fixná odmena za vykonanie diela. Predmetný stroj bol vnesený na jeho pozemok žalobcom, a teda dobrovoľne. Argument o ľstivom získaní držby žalovaným preto nemohol obstáť. Žalovaný po odstúpení od zmluvy si uplatnil voči spoločnosti SteMar, s. r. o. zádržné právo podľa § 151s O. z., predmetom ktorého bol práve vyššie uvedený stroj, o čom žalobcu riadne oboznámil. Po odstúpení od zmluvy bol žalobca opakovane vyzvaný na vrátenie časti preddavku vyplateného pri začatí stavebných prác.

Vykonané stavebné práce boli ohodnotené na základe znaleckého posudku č. 46/2019 zo dňa 15.6.2019 súdnym znalcom Ing. Jozefom Poláškom, z odboru stavebníctvo odvetvie odhad hodnoty nehnuteľnosti a odhad hodnoty stavebných prác, vo výške 25.196,49 eur. Rozdiel medzi preddavkom (48.665 eur) a vykonanými prácami predstavoval sumu 23.468,60 eur. Žalovaný oznámil, že stroj žalobcovi okamžite vydá, ak mu žalobca vyplatí uvedenú sumu, spolu s ostatnými nákladmi predstavujúcimi bezdôvodné obohatenie spoločnosti SteMar, s. r. o. Hnuteľná vec bude zadržaná až do momentu vyplatenie dlžnej sumy alebo poskytnutia dostatočnej zábezpeky. Podané trestné oznámenie žalobcu, ktoré bolo odmietnuté policajným orgánom, označil žalovaný na šikanózne správanie, predmetný stroj žalovaný zadržáva oprávnene. Podľa centrálneho registra exekúcií chronickými neplatičmi pohľadávok je aj spoločnosť SteMar, s. r. o. Súd prvej inštancie poukázal na špecifická rozhodovania o neodkladnom opatrení v prípade potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami. Tomu zodpovedá aj procesný postup, bez potreby vyjadrení, či pojednávania, ako aj výrazne zúžený rozsah dokazovania, v porovnaní s konaním vo veci samej. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti. Osvedčené musia byť aj skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. V posudzovanej veci (ako to už uviedol odvolací súd v predchádzajúcom rozhodnutí) má neodkladné opatrenie nahradiť tzv. žalobu na ochranu vlastníckeho práva (žaloba na vydanie veci), avšak bez dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Relevantné skutočnosti tu súd zisťuje zjednodušeným procesným postupom, čo je objektívne dané lehotou na rozhodnutie o návrhu, účelom, podstatou a charakterom inštitútu procesného zabezpečenia ochrany práv (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 25/2019). Vzhľadom na povahu veci (kolízia vlastníckeho práva a práva k cudzej veci, teda zádržného práva) bolo potrebné posúdiť, či pre riešenie sporu medzi účastníkmi konania je postačujúca úprava neodkladným opatrením, bez efektívnej súdnej ochrany v rámci štandardného konania a dokazovania vo veci samej. V zmysle judikatúry možno za určitých okolností zadržat aj vec, ktorá nie je vo vlastníctve dlžníka splatnej pohľadávky. V prípade nariadenia neodkladného opatrenia nahrádzajúceho rozhodnutie vo veci samej, musí byť skutkový stav natoľko osvedčený (nárok vo veci samej), že by už nebolo potrebné umožniť stranám ďalšie dokazovanie a argumentáciu na pojednávaniach, ale vec by bolo možné priamo rozhodnúť okamžitým zhodnotením daného skutkového stavu (zväčša nesporného), s odôvodnením neodkladnosti. Z vyjadrení sporových strán je zrejmé, že o takúto situáciu nejde. Skutočnosti týkajúce sa vzniku a oprávnenosti uplatnenia zádržného práva žalovaného k predmetnému stroju sú medzi účastníkmi konania sporné (napríklad žalobca tvrdí, že stroj nebol žalovanému odovzdaný, neprevzal ho v zmysle platného práva, ale svojvoľne a ľstivo zadržal, čo žalovaný popiera, keďže stroj bol vnesený na jeho pozemok dobrovoľne). Pri existencii akýchkoľvek zásadných sporných tvrdení nie je možné vo veci rozhodnúť neodkladným opatrením, ktoré by nahrádzalo rozhodnutie vo veci samej. Nariadenie neodkladného opatrenia za daných okolností súd prvej inštancie nepovažoval ani za proporcionálne, v smere ochrany práv žalovaného, keď vykonaním neodkladného opatrenia by sa fakticky vytvoril nenávratný stav, a to bez predchádzajúceho riadneho prejednania veci, s možnosťou uplatnenia jeho procesných práv v konaní. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol preto zamietnutý, pretože dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana, neboli osvedčené v potrebnej miere (vzhľadom na charakter veci) pre nariadenie neodkladného opatrenia s charakterom veci samej. Potrebu štandardného konania a dokazovania vo veci samej v danom spore potvrdzuje i rozsah dokazovania (na preukázanie sporných skutočností vyplývajúcich zo stranami predložených resp. navrhnutých dôkazov, okrem iného i nahrávky predloženej žalovaným, ktorých vykonanie by v danom konaní bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci). Rozhodnutie o náhrade trov konania ako i predchádzajúceho odvolacieho konania, súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 ako i § 396 ods. 1 a 3 CSP. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, vznikol nárok na náhradu trov konania, ako aj trov predchádzajúceho odvolacieho konania, v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca navrhujúc jeho zrušenie a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovieť. Odvolanie odôvodnil tým, že dlžníkom je žalovaný a nie jemu je niekto dlžný (SteMar, s.r.o.). Svoju vymyslenú pohľadávku si žalovaný zadovážil prostredníctvom platobného rozkazu. Žalovaný zatajil existenciu dôkazov, listov, e-mailov, z ktorých je zrejmé, že žalovaný sa chce vyhnúť svojej povinnosti. Zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe jednostranných tvrdení žalovaného, poškodzuje žalobcu. Predmetný stroj je neoprávnené zadržávaný, čím sa výrazne znehodnocuje, dochádza k jeho poškodeniu a žalobca je každý mesiac poškodzovaný finančne, minimálne vo výške 4.000 eur (stroj nevyrába zisk a ide o hlavný

príjem). Tvrdenia o komunikácii so žalovaným preukazoval listinnými dôkazmi (e-mailové správy zo dňa 23. júla 2019, 24. júla 2019, 5. mája 2020, 27. apríla 2019, 19. júna 2019 a 26. marca 2019). Žalovaný v tom čase nemal na zmeny stavby schválený úver. Žalobca podal sťažnosť voči pohľadávke zo strany žalovaného, ako aj sťažnosť na Inšpekciu Ministerstva vnútra, vo vzťahu k postupu polície k jeho oznámeniu. Dôkazom je list zo dňa 7. augusta 2020. Stroj pracoval na danej stavbe na základe objednávky, nie nájomnej zmluvy, ako to konštatoval súd. Vec nemožno zadržiavať svojvoľne alebo ľstivo. Vlastnícke právo je najširšie vecné právo. Zádržné právo je len oprávnením k cudzej veci. Súd mal preto poskytnúť ochranu vlastníckemu právu a v prípade námietok žalovaného voči úprave pomerov neodkladným opatrením, mohol ho súd odkázať na podanie žaloby vo veci samej. Žalobca ako fyzická osoba osvedčil vlastnícke právo, ale aj zásah. Spornou skutočnosťou ostáva skúmanie oprávnenosti či neoprávnenosti zásahu, keď oprávnenosť zásahu musí preukázať žalovaný. Dôkazné bremeno je preto na jeho strane a on by mal podať žalobu, v ktorej bude uvedenú skutočnosť preukazovať.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol odvolanie zamietnuť ako nedôvodné. Namietal argumentáciu žalobcu, v ktorej sa podľa jeho názoru nedrží merita veci a prekrúcaním skutočností sa odvoláva na svoje nepravdivé tvrdenia v inom súdnom konaní, ktoré už právoplatne pred rokom prehral. Na vyjadrenie mal žalobca dostatok času, čo však neurobil. Na nedoručenie súdnych zásielok sa už v minulosti vyhováral. Žalobca vykonštruoval falošný dokument a sfalšoval úradný overovací záznam i pečiatku, ako to bolo preukázané v konaní sp. zn. 21C 50/2020 vedeného na Okresnom súde Trnava. Na základe tohto falošného dokumentu žalobcova spriaznená osoba podala voči žalovanému rovnaký návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak s jeho postavením ako vlastníkom predmetnej veci, čo mu bolo právoplatným uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 21C 50/2020 zo dňa 13.11.2020, zamietnuté. V uvedenom súdnom konaní sa domáhal Ing. M. F., ako údajný vlastník, vydania predmetného stroja na základe kúpno-predajnej zmluvy z roku 2010, s vlastnoručným podpisom žalobcu, ktorá bola v spise preukázaná ako falošná. Nie je možné, aby sa s vedomím žalobcu ďalšia osoba vydávala za majiteľa totožnej huteľnej veci a nárokovala si na ňu prostredníctvom súdu v tom istom čase. Týmto spôsobom žalobca sám spochybnil nárok na predmetnú vec. Žalobca sa snaží všetkými spôsobmi, teda aj nelegálnymi, dostať k svojmu stroju, za zadržiavanie ktorého si môže sám. Voči firme SteMar, s. r. o. má žalovaný už takmer rok súdom potvrdenú finančnú pohľadávku, na tom základe aj vydané poverenie na vykonanie exekúcie od 14.5.2020. Napriek tomu žalobca tvrdí, že takáto pohľadávka neexistuje. Nemôže však tvrdiť, že mu stroj nezarába 4.000 eur mesačne, keď žalobca ako súkromná osoba živnosť na prenájom huteľných vecí nemá a týmto spôsobom si potom nemôže ani zarábať legálne. Svoju pohľadávku nemá žalobca žiadnym spôsobom potvrdenú. Odvolanie, ktoré žalobca podal voči súdnemu rozhodnutiu sp. zn. 38Csp 82/2019, bolo dávno zamietnuté (uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 38Csp 82/2019-113 zo dňa 26.6.2020, ktoré žalobca zámerne nepredložil). Ak by žalobca vrátil žalovanému peniaze, ktoré mu dlží, dostal by sa k svojmu stroju. Žalobu, na ktorú žalobca odkazuje, žalovaný už podal (17.1.2020) a bolo jej vyhovené (súdnym rozhodnutím v konaní vedenom pod sp. zn. 38Csp 82/2019). Žalobca ďalšími tvrdeniami krivo obviňuje nielen žalovaného, ale aj súd. Z elektronickej správy, ktorej časť žalobca cielene vynechal, je zrejmé, že žalovaný sa chcel od počiatku sporu dohodnúť a v prípade vrátenia čiastky vypočítanej na základe znaleckého posudku, bol ochotný stroj vydať. Všetky ostatné elektronické správy predstavujú jednostranný pohľad žalobcu s vykonštruovanými tvrdeniami.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potreba bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J.,

Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, 926 s.).

7. Osvedčené skutočnosti majú pritom spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti, hoci ich posúdenie prirodzene podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia. Nárok vo veci samej nemusí byť dokázaný, ale aspoň osvedčený, pričom sa zisťujú najvýznamnejšie skutočnosti, bez náležitého zistenia skutkového stavu veci. V posudzovanej veci žalobca síce osvedčil svoje vlastnícke právo k predmetnej hnuteľnej veci. Žalovaný však tiež osvedčil uplatnenie zádržného práva k predmetnej hnuteľnej veci (podľa § 151 s ods. 1 O. z. ten kto je povinný vydať hnuteľnú vec môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať), ako aj v súdnom konaní priznanú peňažnú pohľadávku voči spoločnosti SteMar, s. r. o. Vzhľadom k tomu, že žalovaný tvrdenia žalobcu účinne poprel, osvedčenie dôvodnosti tvrdeného nároku žalobcu bez vykonania dokazovania, s náležitou mierou pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného práva, nebolo možné. Nedošlo preto k splneniu zákonom stanovenej podmienky existencie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana.

8. Súd prvej inštalcie správne konštatoval, že pri existencii zásadných sporných tvrdení sporových strán nie je možné vo veci rozhodnúť neodkladným opatrením daného typu, teda ktoré by nahrádzalo rozhodnutie vo veci samej. V takýchto prípadoch musí byť skutkový stav natoľko osvedčený, že nie je potrebné umožniť stranám ďalšie dokazovanie a argumentáciu na súdnych pojednávaniach, ale vec je možné priamo rozhodnúť zhodnotením skutkového stavu (ktorý v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd zisťuje zjednodušeným procesným postupom, ktorý je objektívne daný lehotou na rozhodnutie o návrhu, účelom, podstatou a charakterom samotného inštitútu procesného zabezpečenia ochrany práv, porov. uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/25/2019).

9. S poukazom na vyššie uvedené riešenie sporu medzi účastníkmi konania, a to kolízie vlastníckeho práva a práva k cudzej veci, teda zádržného práva, bez dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom sporovom konaní, nebolo možné (vzhľadom na osvedčené skutočnosti žalovaným). Žalobcom tvrdené skutočnosti o neoprávnenom zadržovaní predmetnej hnuteľnej veci žalovaným, nespĺňali atribút vysokej pravdepodobnosti, vzťahujúci sa na konanie a rozhodovanie o návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštalcie správne tiež konštatoval nedostatok proporcionality v prípade nariadenia neodkladného opatrenia, vykonaním ktorého by došlo k vytvoreniu fakticky nenávratného stavu, bez predchádzajúceho riadneho prejednávania veci s možnosťou uplatnenia procesných práv žalovaného v riadnom konaní.

10. K odvolacej námietke žalovaného o prednostnej ochrane vlastníckeho práva, je potrebné uviesť, že v prípade vzniku zádržného práva, ako práva k cudzej veci, je legitimovaný nevlastník zadržať cudziu vec, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je vec povinný vydať. Práve vzhľadom na uvedený charakter veci súd prvej inštalcie opodstatnene konštatoval, že dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana, nemal za osvedčenú v potrebnej miere. Potrebu štandardného konania a dokazovania vo veci samej, podľa záveru súdu prvej inštalcie, preukazuje aj osvedčený rozsah dokazovania (za účelom preukázania sporných skutočností medzi účastníkmi konania), vyplývajúci z predložených a navrhnutých dôkazov.

11. Z dôvodu, že nebola splnená zákonom stanovená podmienka dostatočného osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku, nebolo možné návrhu žalobcu vyhovieť a žalovaného odkázať na podanie žaloby vo veci samej. Žalobca dôvodne poukazuje na potrebu preukázania oprávnenosti zásahu žalovaného, vo vzťahu k oprávneniu predmetnú vec držať, ktorý v tomto smere nesie dôkazné bremeno, avšak v konaní vo veci samej prostredníctvom efektívnej súdnej ochrany v rámci štandardného konania a dokazovania vo veci samej.

12. Tvrdenia žalobcu v odvolaní poukazujúce na existenciu dlhu žalovaného (súčasne popierajúce existenciu pohľadávky žalovaného voči spoločnosti SteMar, s.r.o.), ako aj na listinné dôkazy týkajúce sa vzájomnej komunikácie so žalovaným, predstavujú sporné skutkové tvrdenia v otázkach relevantných pre právne posúdenie v konaní vo veci samej. Tvrdenie o dôsledkoch zadržovania predmetného stroja nemôže nahradiť splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia (nebolo ani zrejmé o akú stratu zisku malo ísť na strane žalobcu). Poskytnutie procesnej

ochrany porušeného alebo ohrozeného práva neodkladným opatrením, do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, je možné len v prípade splnenia zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorá podmienka v posudzovanej veci splnená nebola.

13. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Potvrdzujúci výrok odvolacieho súdu sa vzťahoval aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Žalovanému, ktorý bol v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešný, prislúchala plná náhrada trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnému, podľa § 255 ods. 1 CSP (vo vzťahu k náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, ako i trov predchádzajúceho odvolacieho konania). O výške náhrady trov konania má rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

14. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol aj v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v odvolacom konaní neúspešnému. O náhrade trov odvolacieho konania bolo preto rozhodnuté tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.